

ARMANDO HART DÁVALOS, REVOLUTIONAIR VAN HET EERSTE UUR OVERLEDEN

Freddy Tack – Juni 2018

Armando Hart is overleden op 26 november 2017. Wij komen even terug op het uitzonderlijk parcours van deze opmerkelijke revolutionaire intellectueel, die zijn stempel drukte op het cultureel beleid, zoals op alle themas waarin hij investeerde.

Armando Hart Dávalos werd geboren in Havana op 13 juni 1930. Tijdens zijn universitaire studies, gestart in 1947, neemt hij verschillende functies op in de Federatie van de Universitaire Studenten (FEU) en in de Orthodoxe Jeugd (jongerenafdeling van de Orthodoxe partij). In 1952 haalt hij zijn diploma van doctor in de rechten.

De staatsgreep door Batista.

Na de staatsgreep door Batista neemt hij deel aan de acties tegen het dictatoriaal regime, en vervoegt de Nationale revolutionaire beweging van Rafael García Bárcena. Hij neemt zijn verdediging op wanneer deze laatste beschuldigd wordt van opstand, en pleit voor het recht van het volk tot verzet. Ingevolge zijn engagement zal hij meer dan eens gevangenisstraffen uitzitten.

Hij is een van de stichters van de Beweging 26 Juli, en zetelt met Fidel Castro in het nationaal bestuur. Op 30 november 1956 neemt hij deel aan de opstand in Santiago de Cuba, in steun aan de geplande ontschepping door Fidel. Hij werkt nauw samen met Frank País voor de organisatie van de Beweging buiten de Sierra, en voor de steunacties aan de rebellen in de Sierra Maestra.

In 1957 wordt hij aangehouden en veroordeeld tot meerdere jaren gevangenis. Bij een verschijning voor het tribunaal, voor andere betichtingen, ontsnapt hij en gaat in de clandestiene strijd. Hij wordt dan nationaal coördinator van de Beweging 26 – 7, en neemt deel aan meerdere vergaderingen in de Sierra Maestra. In 1958 is hij eens te meer aangehouden en zal in de gevangenis blijven tot de val van Batista.

Triomf van de Revolutie.

Na 1 januari 1959 neemt Armando Hart verschillende politieke en regeringsverantwoordelijkheden op. Hij zetelt in de leiding van de Geïntegreerde Revolutionaire Organisaties (ORI), van de Eenheidspartij voor de Revolutie (PURS), en later in het Centraal Comité van de Communistische Partij van Cuba (PCC), vanaf de oprichting in 1965, en hij blijft lid van de partij tot aan zijn overlijden. Hij was er organisatiesecretaris van het centraal Comité, eerste secretaris van het Provinciaal Comité in Oriente, en lid van het Politiek Bureau van 1965 tot 1991.

Hij wordt de eerste minister van onderwijs in de revolutionaire regering, tot in 1965, en is er, naast andere belangrijke verwezenlijkingen, verantwoordelijk voor de alfabetisatiecampagne, één van de grote successen van het nieuwe regime.

In 1976 wordt hij minister van cultuur, tot in 1997. Met een groot respect voor de auteurs en de intellectuelen, heeft hij alles in het werk gesteld om van de cultuur een onomkeerbare troef te maken. Bij zijn benoeming, na jaren tendenzen en confrontaties, slaagt hij erin de dialoog te herstellen en zekere fouten recht te zetten. De wonden worden geheeld, in een klimaat open voor de dialoog. Hij was steeds een tegenstander van het « socialistisch realisme », dat hij omschreef als een politieke fout en weigerde te erkennen als kunstuiting.

Hij is lid van de Raad van State van 1976 tot 2008, en volksvertegenwoordiger in de Nationale Vergadering van de Volksmacht van 1976 tot zijn overlijden.

Sinds 1997 is hij aan de leiding van het Bureau voor het Martí-programma, en voorzitter van de Culturele Vereniging José Martí. In deze functies zorgt hij voor de uitstraling van de ideeën van Martí in Cuba en in gans de wereld.

In 2010, naast ontelbare eretekens, krijgt hij de Orde van José Martí, de hoogste médaille van de Republiek Cuba.

Armando Hart is de auteur van talrijke artikels, toespraken en boeken, waaronder een groot deel over het oeuvre van José Martí.

Privéleven.

Armando Hart is gehuwd met Haydée Santamaría, heldin van de Moncada, die hij in 1980 verlaat (Haydée ontnam zich het leven op 28 juli 1980). Zij hadden twee kinderen Celia Hart Santamaría en Abel Hart Santamaría, die stierven in een verkeersongeval op 7 september 2008.

Bij het overlijden van Fidel Castro verklaarde Armando Hart : « Ik bevestig met zekerheid dat mijn leven uit twee fundamentele delen bestond : voor en na de kennismaking met Fidel Castro ».

Bronnen :

-*Ecured*

-*Granma*

-*Bohemia* : Armando Hart Dávalos. *Ferviente martiano y fidelista* (08/12/2017).

-*Hugh Thomas* : *Cuba. The Pursuit of Freedom*, New York, Harper & Row, 1971

-*Richard Gott* : *Cuba. A new history*. New Haven and London, Yale University Press, 2004.